

עקידת יצחק (ד): פתרון חדש לחידה עתיקה

Akedat Yitzhak (4)

A New Proposal To An Ancient Conundrum

בראשית כב:א-ט (1)

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר **הדנא את-בנך** את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק וקחך אל-ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבש את-חמורו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-כּה ונשתחוה ונשובה אליכם: (ו) ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: (ז) ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיך השעה לעלה: (ח) ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השעה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: (ט) ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבֵּחַ ויערך את-העצים ויעקד **את-יצחק בנו** וישם אתו על-המזבֵּחַ ממעל לעצים: (י) וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת **לשחט את-בנו** ויקרא אליו מלאך ה' מן-השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: (יב) ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כיו עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת **את-בנך** את-יחידך ממני: (יג) וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה **תחת בנו**: (יד) ויקרא אברהם שם-המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה: (טו) ויקרא מלאך ה' אל-אברהם שנית מן-השמים: (טז) ויאמר בי נשבעתי נאסדה' כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת **את-בנך** את-יחידך: (יז) כי-ברך אברהם וברכה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער איביו: (יח) והתברכו בזרעך כל גויי הארץ יקב אשר שמעת בקלי: (יט) וישב אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

Questions:

- 1) The simple read of the text is that this was a test – what was it that אברהם was to be willing to do?
- 2) Why didn't אברהם protest the command?
- 3) Why did he get up early to fulfill the command?
- 4) Why did he saddle the donkey himself?
- 5) Why did he chop the wood and carry it from home – instead of using local wood at the destination?
- 6) Why did he chop the wood **after** saddling the donkey and gathering the lads?
- 7) Why was אברהם's first response to the command to stay his hand – to find a ram to bring in lieu of יצחק?
- 8) Why does יצחק disappear from the narrative as soon as his father's hand is stayed?

2) בראשית יא, כז-לב

(כז) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תְּרַח תְּרַח הוֹלִיד אֶת־אֲבָרָם אֶת־נַחֲוֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט: (כח) וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תְּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ בְּאוֹר כְּשָׂדִים: (כט) וַיִּקַּח אֲבָרָם וְנַחֲוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁת־אֲבָרָם שָׂרִי וְשֵׁם אִשְׁת־נַחֲוֹר מִלְכָּה בַת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וְאָבִי יִסְפָּה: (ל) וְהָיָה שָׂרִי עֹקְרָה אִין לָהּ וְלֹד: (לא) וַיִּקַּח תְּרַח אֶת־אֲבָרָם בְּנֹו וְאֶת־לוֹט בְּנֵי־הָרָן בְּדָבָרָם וְאֵת שָׂרִי כְּלָתוֹ אִשְׁת־אֲבָרָם בְּנֹו וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוֹר כְּשָׂדִים לְלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: (לב) וַהֲיוּ יְמֵי־תְּרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאָתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תְּרַח בַּחָרָן:

3) בראשית יב, א-ט

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־אֲבָרָם יְרֵדָה מִצְרָיִם וּמִיִּלְדָּתֵךְ וּבְבִית אֲבִיךָ אֵלֶּיךָ אֶרְצָה אֲבִירָךְ: (ב) וַאֲעִשְׂךָ לְגֹי גְדוֹל וְאֲבָרְכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה: (ג) וְאֲבָרְכָה מִבְּרַכְיָךְ וּמִקְלָלְךָ אֲדָר וְנִבְרַכְוּ בְךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: (ד) וַיֵּלֶךְ אֲבָרָם כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהֵי ה' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאֲבָרָם בְּדִחְמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצִיאָתוֹ מִחָרָן: (ה) וַיִּקַּח אֲבָרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בְּנֵי־אָחִיו וְאֶת־כָּל־דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בַּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן: (ו) וַיַּעֲבֹר אֲבָרָם בְּאֶרֶץ עַד מִקּוֹם שָׂכֶם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אִין בְּאֶרֶץ: (ז) וַיֵּרָא ה' אֶל־אֲבָרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׂם מִזְבֵּחַ לַה' הַנְּרָאָה אֱלֹהֵי: (ח) וַיַּעֲתֶק מִשֵּׁם הָהָרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֹהֶלָה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיְבַן־שָׂם מִזְבֵּחַ לַה' וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה': (ט) וַיִּסַּע אֲבָרָם הַלֹּךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה:

4) בראשית יג, יא-יח

(יא) וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֶת כָּל־כֶּסֶף הַיְרֵדוֹ וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו: (יב) אֲבָרָם יָשָׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּפֹר וַיֵּאָהֵל עַד־סֹדֶם: (יג) וְאִנְשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לַה' מֵאֹד: (יד) וְה' אָמַר אֶל־אֲבָרָם אַחֲרֵי הַפְּרֹדוֹט מֵעֵמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִדְּהַמְקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׂם צַפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיִּמָּה: (טו) כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֵה לְךָ אֶתְנַנְנָה וְלֹדְרֶעַךָ עַד־עוֹלָם: (טז) וְשָׂמֵתִי אֶת־זָרְעֶךָ כַּעֲפֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר־וּכַל אִישׁ לְמִנּוֹת אֶת־עַפְר הָאָרֶץ גִּסְזֹרְעֶךָ וַיִּמָּה: (יז) קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְצָה וּלְרַחֲבָה כִּי לְךָ אֶתְנַנְנָה: (יח) וַיֵּאָהֵל אֲבָרָם וַיָּבֹאוּ וַיֵּשֶׁב בְּאֵלְנֵי מִמְרָא אֲשֶׁר בַּחְבְּרוֹן וַיְבַדְּשׁ מִזְבֵּחַ לַה':

5) בראשית טו, א-ט

(א) אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־ה' אֶל־אֲבָרָם בְּמַחֲזֵה לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אֲבָרָם אֲנִי מִגֵּן לְךָ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מֵאֹד: (ב) וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֲדַנִּי ה' מִהֲדַתְתָּלִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וַיְבַדְּשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר: (ג) וַיֹּאמֶר אֲבָרָם הֵן לִי לֹא נִתְתָה זֶרַע וְהִנֵּה בְּדִבְתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי: (ד) וְהִנֵּה דְבַר־ה' אֱלֹהֵי לֵאמֹר לֹא יוֹרֵשׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יוֹרֵשׁךָ: (ה) וַיֵּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבִט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אֲסִי־תוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה הָיָה זֶרַעֶךָ: (ו) וְהָאָמֵן בְּה' וַיַּחֲשִׁבֶה לֹו צְדָקָה:

6) בראשית טו, יג-כא

(יג) וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם יָדַע תֵּדַע כִּי־גֵרִי יִהְיֶה זָרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: (יד) וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרַי־כֵּן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גְּדוֹל: (טו) וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: (טז) וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עוֹן הָאָמִי עַד־הֵנָּה: (יז) וְהָיָה הַשָּׁמַשׁ בָּאָה וְעָלְטָה הָיָה וְהִנֵּה תִנּוֹר עָשָׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: (יח) בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת ה' אֶת־אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ נִתְתַּלֵּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־ הַנְּהַר הַגָּדֹל הַנְּהַר־פָּרָת: (יט) אֶת־הַקִּינִי וְאֶת־הַקְּנֹזִי וְאֶת־הַקְּדוּמֹנִי: (כ) וְאֶת־הַחֲתִי וְאֶת־הַפְּרָזִי וְאֶת־הַדְּרָפָאִים: (כא) וְאֶת־הָאָמִרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגְּרָגְשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי:

7) בראשית טז, א-ט

(א) וְשָׂרִי אִשְׁת־אֲבָרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֶה שִׁפְחָה מִצְרַית וְשִׁמָּה הָגָר: (ב) וְהָאָמִר שָׂרִי אֶל־אֲבָרָם הִנֵּה־נָא עֲצַרְנִי ה' מִלְּדַת בִּאֲנָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שָׂרִי: (ג) וְתִלְחַח שָׂרִי אֶת־אֲבָרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרַית שִׁפְחָתָה מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְת־אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְתִתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרָם אִישָׁה לֹו לְאִשָּׁה: (ד) וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וְתָרָה וְתָרָא כִּי הָרְתָה וְתִקַּח גְּבֻרָתָה בְּעֵינֶיהָ: (ה) וְהָאָמִר שָׂרִי אֶל־אֲבָרָם חֲמִסִּי עָלֶיךָ אֲנִי נִתְתַּמִּי שִׁפְחָתְךָ בְּחִיקְךָ וְתָרָא כִּי הָרְתָה וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט ה' בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: (ו) וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־שָׂרִי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיַדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְתַעֲנֶנָּה שָׂרִי וְתִבְרַח מִפְּנֵיהָ: (ז) וַיִּמְצָאָה מִלֶּאֶךְ ה' עַל־עֵינֵי הַמַּיִם בַּמְדְּבָר עַל־הַעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר: (ח) וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחָת שָׂרִי אִי־מִזָּה בָּאת וְאֵנָּה תִלְכִּי וְהָאָמִר מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת: (ט) וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֶךְ ה' שׁוּבִי אֶל־גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַחַת יְדֵיהָ: (י) וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֶךְ ה' הַרְבֵּה אֲרַבָּה אֶת־זָרְעֶךָ וְלֹא יִסְפֹּר מִרְבִּי: (יא) וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֶךְ ה' הִנֵּךְ הָרָה וְיִלְדָתְךָ בֵּן וְקִרְאָת שְׁמוֹ יִשְׁמַעֵאל כִּי־שָׁמַע ה' אֶל־עַנְיָךְ: (יב) וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אֲדָם יָדוּ כָּל־בֶּן וְיָד כָּל־בֹּו וְעַל־פְּנֵי כָל־אָחִיו יִשְׁכָּן: (יג) וְתִקְרָא שִׁסְהִי הַדְּבָר אֱלֹהֵי אֹתָהּ אֵל רָאִי כִּי אֲמָרָה גַּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרַי רָאִי: (יד) עַל־כֵּן קָרָא לְבָאָר בְּאָר לַחֵי רָאִי הִנֵּה בִּי־קָדַשׁ וַיְבִין בְּרָד: (טו) וְתִלְדֵךְ הָגָר לְאֲבָרָם בֵּן וַיִּקְרָא אֲבָרָם שִׁסְבֵּנו אֲשֶׁר־יִלְדָה הָגָר יִשְׁמַעֵאל: (טז) וְאֲבָרָם בְּדִשְׁמָנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלִדַת־הָגָר אֶת־יִשְׁמַעֵאל לְאֲבָרָם:

8) בראשית יז, א-כז

(א) ויהי אברהם בן־תשעים שנה ותשע שנים וילא ה' אל־אברהם ויאמר אליו אני־אל שדי התהלך לפני והיה תמים: (ב) ואתנה בריתי ביני ובינך ואברהם איתך במאד מאד: (ג) ויפל אברהם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמור: (ד) אני הגה בריתי אתך והיית לך אב המון גוים: (ה) ולא יקרא עוד את־שמיך אברהם והיה שמיך אברהם כי אברהם גוים נתתיך: (ו) והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: (ז) והקמתי את־בריתי ביני ובינך ובין ורעך אחריך להחיותם לברית עולם להיות לך לאלהים ולרעך אחריך: (ח) ונתתי לך ולרעך אחריך את ארץ מגיד את כל־ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים: (ט) ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמור אתה ורעך אחריך לדורותם: (י) זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין ורעך אחריך המול לכם כל־זכר: (יא) ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות בריתי ביני וביניכם: (יב) ובר־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדתכם ויליד בית ומקנת־כסף מכל בר־נכר אשר לא מורעך הוא: (יג) המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: (יד) וערלו זכר אשר לא ימול את־בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההיא מעמיה את־בריתי הפר: (טז) ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא־תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה: (טז) וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: (יז) ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה־שנה יולד ואם־שרה הבת־תשעים שנה תלד: (יח) ויאמר אברהם אל־האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: (יט) ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית עולם וירעו אחרי: (כ) ולישמעאל שמעתיך הגהו ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים־עשר נשיאם יולד ונתתו לגוי גדול: (כא) ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: (כב) וכל לדבר אתו ועל אלהים מעל אברהם: (כג) ויקח אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו ואת כל־מקנת כסף כל־זכר באנשי בית אברהם וימל את־בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: (כד) ואברהם בן־תשעים שנה בהמלו בשר ערלתו: (כה) וישמעאל בנו בן־שלוש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: (כו) בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: (כו) וכל־אנשי ביתו יליד בית ומקנת־כסף מאת בר־נכר נמולו אתו:

9) בראשית יח, א-כ

(א) וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח־האהל בחם היום: (ב) וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: (ג) ויאמר אדני אס־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך: (ד) יקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: (ה) ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: (ו) וימהר אברהם האלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות: (ז) ואל־הבקור רץ אברהם ויקח בר־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו: (ח) ויקח חמאה וחלב ובה־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא־עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: (ט) ויאמרו אליו איזה שרה אשתך ויאמר הגה באהל: (י) ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחרי: (יא) ואברהם ושרה וקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: (יב) ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה־לי עדנה ואדני זקן: (יג) ויאמר ה' אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: (יד) היפלא מה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: (טו) ותכחש שרה לאמר לא צחקתי בני יראה ויאמר לא כי צחקת: (טז) ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמו לשלחם: (יז) וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: (יח) ואברהם היו והיה לגוי גדול ועצום ונברכו־בו כל גווי הארץ: (יט) כי ידעתיו למען אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחרי ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על־אברהם את אשר דבר עליו: (כ) ויאמר ה' זעקת סדם ועמורה כירדה ותטאתם כי כבדה מאד:

10) בראשית כא, א-כא

(א) וה' פקד את־שרה כאשר אמר ועשה ה' לשרה כאשר דבר: (ב) ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר־דבר אתו אלהים: (ג) ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד־לו אשר־ילדה־לו שרה יצחק: (ד) וימל אברהם את־יצחק בנו בר־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: (ה) ואברהם בר־מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: (ו) ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל־השמע יצחק־לי: (ז) ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי־ילדתי בן לזקני: (ח) ויגדל הילד ויגמל ועש אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק: (ט) ותרא שרה את־בן־הגור המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק: (י) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בך־האמה הזאת עם־בני עס־יצחק: (יא) וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: (יב) ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: (יג) וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: (יד) ויטב אברהם בבקר ויקח יתם וחסד אתו אל־הנ' עם על סבבה ואת הילד ויטחה ויחן ויתנו בביתו ויטב לו ויגדל ויטב במדבר ויהי רבה קשת: (טז) ויגדלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים: (טז) ותלך ותשב לה מנגד הרחק ממטחי קשת כי אמרה אל־אראה בנות הילד ותשב מנגד ותשא את־קלה ותבק: (יז) וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל־הגור מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער כאשר הוא־שם: (יח) קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ירך בו כי־לגוי גדול אשימנו: (יט) ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער: (כ) והי אלהים את־הנער ויגדל ויטב במדבר ויהי רבה קשת: (כא) ויטב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים: